

[Bouet.]

til ministeren om, at en rationalisering af skibstilsynets arbejde gennemføres i videst muligt omfang, uden at administrationen udvides på grund af det nye direktorats oprettelse.

Hvad angår spørgsmålet om ansættelse af sømænd og søfyrbødere som skibstilsynsmænd, er jeg enig i den betragtning, der er givet udtryk for, at naturligvis skal også medlemmer af det underordnede mandskab kunne opnå disse stillinger, forudsat at de har de kvalifikationer, der kræves dertil, men jeg er også enig i, hvad folketingsudvalget skriver, at det skal være kvalifikationerne, som er bestemmende, og ikke dette, om de pågældende tilhører en eller anden organisation for erhvervsmæssige eller organisationsmæssige særinteresser.

Jeg er endvidere enig i de betragtninger, folketingsudvalget har fremført vedrørende lovforslaget om måling af skibe, med hensyn til hvilket udvalget henstiller, at man i så høj grad som muligt lader toldvæsenets embedsmænd udføre målingerne, når det drejer sig om mindre skibe. Mit parti kan også tiltræde den eneste ændring, der er foreslået, som drejer sig om gebyrerne for fartscertifikater. Som hidtil fastsættes disse af ministeren for handel, industri og søfart, men til denne bestemmelse er nu føjet, at det skal ske efter forhandling med rigsdagens finansudvalg.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale begge de foreliggende lovforslag til hurtig gennemførelse i det høje ting.

Fr. Kristiansen: Det er jo den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, vedtaget i London i 1948, som har gjort en ændring i den gældende lovgivning på dette område nødvendig.

Det er ret omfattende bestemmelser, det foreliggende lovforslag indeholder, men de må vel anses for at være nødvendige; vi kan jo alle være enige om at kræve den størst mulige sikkerhed for dem, der færdes på søen, hvadenten det er passagerer eller besætning, det drejer sig om.

Der er, siden den gældende lov blev vedtaget, sket en mægtig udvikling på skibsteknikkens område, såvel hvad angår selve skibsbygningen og indretningen af skibene som det egentlig sikkerhedsmæssige udstyr, såsom redningsmateriel, radioudstyr og alt, hvad dertil hører.

Jeg skal ikke komme ind på de mange forskellige detaljebestemmelser i lovforslaget — dem er der allerede til en vis grad gjort rede for af den højtærede minister for handel,

industri og søfart og af det ærede medlem hr. Villemoes. Jeg ønsker kun at tilslutte mig de bemærkninger, der er gjort i folketingsudvalgets betænkning om, at man bør passe på, at det nyoprettede direktorat ikke bliver for omfattende, så udgifterne derved stiger uforholdsmæssigt.

Jeg er også enig med den ærede foregående taler i, at skibsinspektørerne skal kunne tages fra det underordnede skibsmandskab, når disse mennesker ellers er kvalificerede dertil, idet man dog bør passe på ved sådanne udnævnelser, at den pågældende ikke er erhvervsmæssigt eller organisationsmæssigt interesseret på en sådan måde, at det kan vanskeliggøre hans stilling, når han skal fungere som neutral skibsinspektør.

Jeg kan anbefale såvel det foreliggende lovforslag om tilsyn med skibe som lovforslaget angående skibes måling til velvillig behandling i dette høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg takker for den velvillige behandling, som begge lovforslag har fået.

Jeg forstod på de ærede ordførere, at man nærede visse betænkeligheder ved oprettelsen af skibsdirektoratet, men at man tilsluttede sig det under henvisning til bemærkningerne i betænkningen fra det andet høje ting. Det er klart, at jeg vil søge at efterkomme det, der står i denne betænkning, og jeg er helt overbevist om, at den rationalisering, der her vil finde sted, vil betyde en lettelse i hele administrationsapparatet. Det er jo også klart, at den nye konvention vil pålægge skibstilsynet noget større opgaver, men til trods for, at den gør det, regner vi med, at der ikke behøver at ske nogen udvidelse af skibsdirektoratets personel, idet den nye tilrettelæggelse, der her sker, skulle medføre, at man kan påtage sig et større arbejde.

Jeg takker endnu en gang for den velvillige behandling, som begge lovforslag har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov af 13. marts 1867 angående skibes måling.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1343).